

blot gjøre den Bemærkning, at jeg troer, det i det Hele taget vilde være heldigere, om de udgik fra Overtolddbestyrelsen, end fra Indenrigsministeriet. Toldbestyrelsen er jo den Myndighed, som det er paalagt at paasee Udførelsen af disse Bestemmelser i det daglige Liv, og under hvis Forretning det falder at gjøre dette, og jeg troer derfor, at den vil være bedre istand til at træffe det Rette end Indenrigsministeriet. Imidlertid skal jeg erkjende, at en saadan Forandring mulig kunde drage for Meget med sig paa andre Omraader, og jeg skal derfor ikke videre insistere derpaa. Men jeg skal dog bemærke, at disse Bekjendtgjørelser fra Indenrigsministeriet, navnlig om Folkerums Indretning, hidtil have haaret særdeles ringe Frugter; der er vist meget faa eller ingen Skibe, i hvilke de ere tagne tilfølg, og dette ligger efter min Mening for en stor Deel i Bestemmelserne selv. For det Første er det i Overensstemmelse med Loven af 23de Februar 1866 om Skibsforholdene i det Hele taget bestemt, at Ansvaret for, at disse Bekjendtgjørelser ikke efterleves, og de derfor sagsatte Bøder skulle falde paa Skipperne, istedetfor at de vist rettere burde falde paa Rheberne eller Eierne. Der staaer i Loven, at en Skipper ikke maa overtage noget Skibs Førelse, uden at Bekjendtgjørelsernes Bestemmelser ere opfyldte; men han vil naturligvis hellere afsætte sig for en ringe Bøde end risicere at sætte sig op imod Rheberne . . .

Formanden: Jeg skal dog henstille til det ærede Medlem, om han ikke maatte finde, at Betragtninger over Bekjendtgjørelser fra Indenrigsministeriet om, hvorledes Folkelukaserne skulle indrettes, ligge noget vel meget udenfor det foreliggende Lovforslag, da dette kun gaar ud paa, hvorledes Folkelukaserne skulle beregnes ved Skibsmaalingen, men ikke paa, hvorledes de skulle indrettes.

Schonheyder: Det forekommer mig rigtignok at staae i umiddelbar Forbindelse med den engelske Lov, som er citeret i Lovforslagets Motiver, og det er kun den, jeg har sammenlignet vor Bekjendtgjørelse med. Spørgt skal jeg blot bemærke, at min Mening er den, at

jeg ikke troer, at det kan gaae paa denne Maade, medmindre den høitærede Indenrigsminister vil forandre sin Bestemmelse i saa Henseende, saaledes at den kommer i fuld Overensstemmelse med den engelske Lov. Jeg skal dertil sige, at jeg anseer det for nødvendigt eller hensigtsmæssigt ogsaa at foretage nogle Forandringer i Loven af 23de Februar 1866, da der jo deri indeholdes Bestemmelser om, at Ansvaret skal falde paa Skipperen og ikke paa Rheberen, og jeg maa endvidere bemærke, at der i den engelske Lov staaer, at disse Forandringer i Folkelukaserne Indretning skulle foretages strax første Gang, naar Skibet kommer til en engelsk Havn. Hos os staaer der derimod i Bekjendtgjørelsen: „saasnart Skibet optages i det danske Skibsregister eller underfastes Ombygning“, men dette er Noget, som foresalder yderst sjældent, og det kan derfor gjerne være 30—40 Aar, inden denne gavnlige Forbedring bliver indført paa vore Skibe. Det er saaledes dette, jeg skal henstille til den høitærede Indenrigsminister — eller maaskee den høitærede Finanzminister vil influere paa sin Collega i denne Retning — at disse Forandringer kunne blive vedtagne, for at Loven, mod hvilken jeg forresten ikke har Noget at indvende, kan opnaae den fulde tilsigtede Virkning.

Finanzministeren: Jeg skal dertil kun svare, at jeg naturligvis skal conferere med min Collega for at komme til Klarhed om det Forhold, som det ærede Medlem udtalte sig om.

Da ikke Flere begjærede Ordet, gik man til Afstemning over Sagens Overgang til 2den Behandling, som vedtoges eenstemmig med 56 Stemmer.

Formanden: Jeg skal anmode om, at Endringsforslag, der ønskes stillede til Sagens 2den Behandling, maae blive indleverede i Bureauet inden iafsten Kl. 10; idet jeg, forsaavidt jeg ikke paa Grund af indleverede Endringsforslag maatte finde Anledning til at tage en forandret Bestemmelse, agter at sætte Sagen paa Dagsordenen for Wædet imorgen, i Forventning af, at dertil mæddeles Thingets Samtykke.